

Sygn. akt VI Ka 836/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik

Sędziowie: SO Ludmiła Tułaczko (spr.)

SO Remigiusz Pawłowski

protokolant: p.o. protokolant sądowy Aneta Kniaziuk

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 9 grudnia 2016 r.

sprawy P. N., s. D. i K. ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

i Z. B., s. K. i S. ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 271 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie

z dnia 14 marca 2016 r. sygn. akt IV K 837/14

wyrok w zaskarżonej części wobec oskarżonych P. N. oraz Z. B. utrzymuje w mocy; zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty za drugą instancję od P. N. kwotę 520 zł, od Z. B. kwotę 320 zł oraz obciąża ich w częściach równych pozostałymi kosztami sądowymi w drugiej instancji.

SSO Jacek Matusik SSO Ludmiła Tułaczko SSO Remigiusz Pawłowski

Sygn. akt VI Ka 836/16

UZASADNIENIE

dotyczy oskarżonego Z. B. –sporządzone na podstawie art. 423 § 1 a k.p.k.

Z. B. został oskarżony o to, że:

w dniu 14.11.2005r. w O., Gm. O., woj. (...), będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, jako diagnosta, poprzez wystawienie zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu i dokumentu identyfikacyjnego pojazdu, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. przeprowadzenia badania technicznego pojazdu marki N. (...), model sedan, kolor czarny, rok produkcji 1994, nr nadwozia (...),

tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

Po rozpoznaniu sprawy IV K 837/14 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie na mocy wyroku z dnia 14 marca 2016r.:

1. oskarżonego **Z. B.** w ramach zarzucanego mu czynu uznał za winnego tego, że: w dniu 14.11.2005r. w O., Gm. O., będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu jako diagnosta Okręgowej Stacji Kontroli Pojazdów, poprzez wystawienie zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu i dokumentu identyfikacyjnego pojazdu, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, tj. co do przeprowadzenia badania technicznego pojazdu marki N. (...), sedan, kolor czarny nr nadwozia (...) i jego identyfikacji, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 271 § 1 kk i za to na podstawie art. 271 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu Z. B. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
4. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił M. O. dowody rzeczowe z poz 1- 8 wykazu Drz 254/07 zastępując je kserokopią;
5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, przejmując poniesione wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżył wyrok w całości. Wyrokowi temu zarzucił mającą wpływ na jego treść obrazę przepisów postępowania:

I. **art. 7k.p.k.** wyrażającą się w dowolnym ustaleniu, że A. S. oraz P. N. znali Z. B. i z tego właśnie powodu, mając świadomość niezgodności numerów nadwozia pojazdu, zwrócili się do niego o wydanie zaświadczenia o przeprowadzeniu jego badania technicznego, podczas gdy Sąd nie dysponował żadnym dowodem potwierdzającym tego rodzaju okoliczność, a wyżej wskazani stanowczo podkreślali, że w ogóle nie znali oskarżonego;

II. **art. 7 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2k.p.k.** polegającą na dowolnym uznaniu, że pojazd o danych wskazanych w zaświadczeniu podpisanym przez oskarżonego nie istniał, podczas gdy brak jest dowodu potwierdzającego tego rodzaju okoliczność, a weryfikacja numeru VIN pojazdu wskazanego w dokumentacji, prowadzi do wniosku, że samochód marki N. (...) o numerze VIN (...) został wyprodukowany na terenie Wielkiej Brytanii, a zatem w dalszym ciągu prawdopodobnym jest, że to właśnie ten pojazd został przedstawiony oskarżonemu do badania technicznego, a jedynie jego dokumentacja, w niewyjaśnionych dotychczas okolicznościach, została przekazana pokrzywdzonym wraz z pojazdem marki N. (...) o numerze VIN (...), który stanowi przedmiot rzeczzonego postępowania, co stanowi niedającą się usunąć w postępowaniu dowodowym wątpliwość, którą należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego, a czego Sąd zaniechał.

W konsekwencji powyższego, przedmiotowemu rozstrzygnięciu zarzucił mający wpływ na jego treść błąd w ustaleniach faktycznych wyrażający się w uznaniu, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 271 § 1 k.k. podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy:

- a) nie pozwala na dokonanie jakichkolwiek ustaleń w zakresie strony podmiotowej zarzucanego oskarżonemu czynu lub co najwyżej daje podstawy do twierdzenia, że oskarżony dopuścił się rzeczzonego na skutek niedbalstwa, co natomiast wyklucza możliwość przypisania mu sprawstwa w przedmiotowym zakresie;
- b) prowadzi do wniosku, że oskarżony nie znał ani A. S., P. N., A. P., A. W., ani pokrzywdzonych - M. oraz A. O. - co prowadzi do logicznego wniosku, że nie miał żadnego interesu w tym, aby poświadczyć na ich korzyść jakąkolwiek nieprawdę;

c) nie daje podstaw do twierdzenia, że pojazd, którego dane są wskazane w zaświadczeniu podpisanym przez oskarżonego nie istniał i nie został przedstawiony oskarżonemu do badania;

d) pozwala równie zasadnie twierdzić, że oskarżony przeprowadził badanie techniczne pojazdu, którego dane widniały w podpisanym przez niego zaświadczeniu, natomiast dokumentacja ta w niewyjaśnionych okolicznościach, została przekazana pokrzywdzonym wraz z samochodem stanowiącym przedmiot niniejszego postępowania.

W konkluzji obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i uniewinnienie oskarżonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego Z. B. nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji rozpoznawał niniejszą sprawę w toku postępowania ponownego. Wykonał wszystkie zalecenia Sądu odwoławczego, który uchylił poprzedni wyrok uniewinniający i na podstawie art. 442 § 3 k.p.k. zalecił zapoznanie się z aktami postępowania cywilnego Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy sygn. II C 229/07 oraz z opinią mechanoskopijną znajdującą się w aktach niniejszej sprawy. /k- 23-24 / Z przeprowadzonych dowodów w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że numer VIN (...) znajdujący się na tabliczce znamionowej samochodu N. (...) koloru czarnego, czterodrzwiowy, typu sedan z silnikiem GA 16 DS nie był przerabiany. Nie została wymieniona cała tabliczka znamionowa w N., co zarzuca obrońca w apelacji, gdyż brak było spawów, które w takim wypadku zauważyłby biegły sporządzający niniejszą opinię. Ponadto taki sam numer znajdował się także na podszybiu tego pojazdu. Współwłaściciele tego samochodu, A. i M. O., który kupili go w autokomisie nie mieli żadnego interesu, aby nabyć samochód, którego dane techniczne nie były zgodne z dokumentami pochodzenia pojazdu. W innym wypadku nie występowałiby, narażając się na koszty, z pozwem o ustalenie prawa własności. Rozumując logicznie należy stwierdzić, że co najmniej A. S. znał oskarżonego Z. B. i mając świadomość niezgodności numerów nadwozia pojazdu N. (...), z danymi zawartymi w dokumentach dostarczonych przez P. N. wraz z tym pojazdem zwrócił się do znajomego diagnosty o wydanie zaświadczenia o przeprowadzeniu badania technicznego tego pojazdu i wydanie dokumentu identyfikacyjnego. Wbrew zarzutom obrońcy, Sąd I instancji dysponował dowodem potwierdzającym znajomość A. S. z oskarżonym Z. B.. Tym dowodem są zeznania świadka A. P., pracownika komisju (...), którego zatrudniał A. S.. Zeznał on, że samochód N. (...) koloru czarnego, typ sedan przyprzewodził do komisju znajomy A. S. o imieniu P., który trudni się sprowadzaniem samochodów z zagranicy. Numery tego samochodu sprawdzał A. S., który zajmował się dokumentacją dotyczącą przyjęcia samochodu do komisju. Czasami na przegląd A. S. jeździł do O. na stację diagnostyczną gdyż miał tam znajomego, który czasami podbijał mu przegląd. /k- 32/ Zeznania tego świadka, w pewnym zakresie potwierdził oskarżony Z. B.. Oskarżony wyjaśnił, że w dacie czynu pracował, jako diagnosta na stacji w O.. Oskarżony wystawił zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu N. (...) nr VIN (...) i wystawił dokument identyfikacyjny pojazdu, poświadczając w nich nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne tj. przeprowadzenie badania technicznego pojazdu marki N. premiera 1.6 kat model sedan rok produkcji 1994 o numerze VIN (...). Twierdził, że na tych dokumentach znajduje się jego pieczęć i podpis. Niezasadnie obrońca zarzuca w apelacji, że ustalenia Sądu I instancji można przeciwstawić takiemu pogładowi, że do badania diagnostycznego faktycznie został podstawiony samochód N. (...) o numerze VIN (...), który został wyprodukowany w Wielkiej Brytanii i funkcjonuje, jako pojazd użytkowany na rynku a jedynie jego dokumentacja, w niewyjaśnionych dotychczas okolicznościach została przekazana pokrzywdzonym wraz z pojazdem marki N. (...) o numerze VIN (...). Jest to całkowicie błędna hipoteza, nieznajująca żadnego oparcia w zgromadzonych w niniejszej sprawie dowodach. Po pierwsze do komisju A. S. został przyjęty tylko jeden pojazd marki N. (...), sprowadzony z Niemiec przez P. N.. Potwierdzają to zeznania świadka A. P.. Tylko jeden samochód N. (...) był w komisju u A. S., co z kolei potwierdzają zeznania świadków M. O., A. O. oraz N. O.. Świadczyli o zainteresowaniu kupnem samochodu. Do komisju przyjeżdżali kilkakrotnie i znali pojazdy przeznaczone do sprzedaży. Z zeznań świadka M. O. wynika, że zainteresowany był kuponem właśnie N. (...). Wybrany przez niego samochód był jedynym N. (...) w tym komisju. /k- 95/ Z kolei P. N. nie kwestionował, że to właśnie ten samochód czarny N. (...), typ sedan sprowadził z Niemiec. Świadek A. W. potwierdził, że P. N. namówił go do podpisania umowy kupna tego samochodu oraz złożenia deklaracji VAT. Z kolei A. P. zeznał, że dokumentacją samochodu N. (...), kolor czarny, typ sedan zajmował się A. S.. Przegląd techniczny i dokument identyfikacyjny

pojazdu, były potrzebne do sprzedaży samochodu N. (...) dostarczonego przez P. N. i to właśnie A. S. zajmował się przygotowaniem tej dokumentacji. Z powyższych dowodów należy wyprowadzić wniosek, że A. S., przedstawił do przeglądu diagnosty - oskarżonemu Z. B. do badania ten właśnie samochód, który sprowadził z Niemiec P. N.. Do obowiązków diagnosty należy przeprowadzenie oględzin pojazdu. Sprawdzenie zgodności numerów VIN badanego samochodu z przedstawioną dokumentacją, to działanie podstawowe. Wykrycie niezgodności numerów VIN badanego samochodu z załączoną dokumentacją nie mogło nastręczać jakichkolwiek trudności, skoro po roku czasu od kupna tego samochodu przez M. i A. O. inny diagnosta na stacji w Ś. przy ulicy (...) bez trudu stwierdził rozbieżność w numerze VIN z dowodem rejestracyjnym tego samochodu. Jak wynika z opinii mechanoskopijnej numer VIN nie był przerabiany a był inny niż w dokumentacji, z którą musiał zapoznać się diagnosta. Ponadto z dokumentacji wynikało, że samochód o numerze VIN (...) powinien być pięciodrzwiowy, kolor zielony, silnik GA 16 DE. Zaś przedstawiony do badania N. (...) znacznie różnił się od tego opisanego w dokumentacji, dołączonej przez P. N.. Był to pojazd czterodrzwiowy, silnik GA 16 DS, kolor czarny. Są to takie elementy, które zdecydowanie, na pierwszy rzut oka, odróżniają oba pojazdy. Nie sposób ich pomylić zwłaszcza, że praca diagnosty polega na rzetelnym przeprowadzeniu oględzin pojazdów. Nie można twierdzić, że jest to niedbalstwo diagnosty, gdyż zespół cech, którymi różniły się pojazdy – opisany w dokumentacji i przedstawiony do badania jest łatwy do wykrycia nawet dla laika. Tym bardziej był zauważalny przez diagnostę. Zasadnie Sąd I instancji uznał, że oskarżony potwierdził nieprawdę w sporządzonych przez siebie dokumentach mających znaczenie prawne. Na podstawie tych dokumentów A. S. mógł bez przeszkód sprzedać ten samochód pokrzywdzonym, nieświadomym różnicy pomiędzy dokumentacją a stanem faktycznym. Pokrzywdzeni nie sprawdzili dokładnie numeru VIN zawierając właścicielowi komisji, że pojazd wolny jest od wad prawnych. Badanie techniczne i świadectwo identyfikacji to dokumenty, które są konieczne do rejestracji samochodu. Tym samym wnioski Sądu I instancji przedstawione w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku są prawidłowe. Materiał dowodowy bezsprzecznie wskazuje na winę oskarżonego w ramach zarzucanego mu występkę z art. 271 § 1 k.k. Wymierzona oskarżonemu kara nie nosi cech rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku. O kosztach orzekł na podstawie art. 634 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2, art. 3 ust. 2 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych.

SSO Ludmiła Tułaczko SSO Jacek Matusik SSO Remigiusz Pawłowski